

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatki poranne przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumerata przyjmują kanton codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz.; w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Sobota: Prospera Bisk.
Niedziela: Jana i Pawła Męcz.
Poniedz. Władysława Króla W.
Wtor.: Ireneusza B. M. i Leona II P.

Dziś: Alojzego Gonzagi.
Środa: Paulina Biskupa.
Czwartek: Agrypiny Panny Męcz.
Piątek: Narodz. św. Jana Chrzciciela.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 40.
Zachód " " 8 " 22.
Długość dnia godzin 16 " 42.
Przybyło " " 9 " 4.

Wschód księżycy o godzinie 4 minut 4 c.
Zachód " " 8 " 5 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10
Dziś o godzinie 4-jej rano ciepła 12° R.

Administracja, Drukarnia i Redakcja: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 111.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Domysława, jutro Broniwoja.
Nabożeństwa: W kościele św. Franciszka Serafińskiego przy ulicy Zakroczymskiej, o 10-jej rano, wotywa ku czci św. Antoniego Padewskiego; w kościele Opieki św. Józefa na Krak.-Przedm. całodziennie nabożeństwo odpustowe ku czci św. Alojzego Gonzagi.
Zgromadzenia: Dwudzieste dziewiąte walne zebranie akcjonariuszów kolei warszawsko-wiedeńskiej. (Dworzec stacyjny—2 z południa.)—Posiedzenie kliniczne członków Towarzystwa Lekarskiego. (Lokal Towarzystwa, Niecała—6 1/2 wieczorem.)—Ogólne zebranie reprezentantów kasy pożyczkowej przemysłowców warszawskich. (Lokal Towarzystwa popierania przemysłu i handlu na Krak.-Przedm.—7 1/2 wieczorem.)
Wystawy: Wystawa higieniczna. (Plac Ujazdowski—od 10-jej rano do 10-jej wiecz.)—Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. Nr 15—od 10-jej rano do 6-jej po południu.)—Wystawa obrazów A. Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-jej rano do 6-jej po południu.)
Uroczystości: Z powodu jubileusza 50-letniego panowania królowej Wiktorji iluminacja konsulatu angielskiego i uczta. (Lokal konsulatu, Smolna—9 wieczorem.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 1,247 kop. 95 1/2. (Wykup i prolongata, oraz wydawanie pożyczek uskuteczniają się od godziny 9-jej rano do 12-jej w południe i od 4-jej do 6-jej po południu.)
Teatry: Wielki: dziś „Noe”, jutro przedstawienie zawieszono;—Letni (w ogrodzie Saskim): dziś „Francillon”, jutro „Małżeństwo Apfel”;—Nowy (przy ulicy Królewskiej): dziś „Muszkieterowie”, jutro „Piękna Helena”; (8 wieczorem.)
Teatryki: Alhambra (przy ulicy Miodowej): dziś „Czarne znamie”, jutro „Czarne znamie”;—Bellevue (przy ulicy Chmielnej): dziś „Fikalski”, jutro „Gasparone” (3-ci akt) i „Baron cygański” (2-gi akt);—Nowy-Swiat: dziś „Złoty pajak”, jutro „Robert i Bertrand czyli dwaj złodzieje” (8 wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-jej rano do wieczora.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Słyszeliśmy, iż z powodu mającej wkrótce nastąpić redukcji służby kolei nadwiślańskiej, w odnośnych sferach powstał projekt obsadzenia spadłymi z etatu posad na odnogach brzesko-chełmskiej i siedlecko-malkińskiej, świeżo przyłączonych do kolei terespolskiej.
Z powodu pory letniej służba stacyjna na kolejach otrzymała cykularz, zalecający nadzór nad

przysługami ogniomymi, jak niemniej zachowanie w gotowości straży ogniowych, zorganizowanych na stacjach.

W ciągu ubiegłego tygodnia dokonano rewizyj w 78-miu zakładach z produktami spożywczymi. Trzynastu przedsiębiorców za wykroczenia przeciw obowiązującym przepisom pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

Place, stanowiące przedłużenie ulicy Przykopywej, od rogatki mokotowskiej do drogi belwederkiej, obecnie są ogradzane parkanem; w miejscu tem założony będzie nowy ogród, należący do zarządu pałaców cesarskich.

Wejście do ogródka przy instytucie wód mineralnych w ogrodzie Saskim dla osób, nie pijących wód, w porze rannej zostało wzbronionem.

Komitet Towarzystwa opieki nad zwierzętami wyznaczył 3 rs. nagrody dla policjanta, Antoniego Koryckiego, za gorliwy współdziałanie w ściganiu osób, nielitościwie obchodzących się ze zwierzętami.

W tych dniach delegaci Towarzystwa kredytowego m. Płocka, pp. Kühn i Szubert, odebrali z zakładu litograficznego Fajansa 3,000 sztuk listów zastawnych na sumę 1,180,000 rs.

Na ostatnim zebraniu akcjonariuszów kolei terespolskiej weszli do rady zarządzającej pp. Leopold Kronenberg, Stanisław Kotowicz i Stanisław Boniecki.

W r. b. instytut górniczy ukończyli następujący polacy: Antoni Dotkiewicz (kand. nauk matem.) z kieleckiego, Kazimierz Roszkowski z Wołynia, Witold Sakowicz z grodzieńskiego, Jan Sielicki z Kurlandji, Władysław Żukowski z Wołynia.

Wolnopraktykujący lekarz, p. Juljusz Muttermilch, mianowany został lekarzem-asystentem przy ordynatorze szpitala starozakonnych.

Wspomnienia pośmiertne.
Wczoraj, o godzinie 3-jej rano, zmarł dr. Tadeusz Wieniawski.
Nieboszczyk, jako homeopata, cieszył się w mieście naszym szeroką klientelą.

W dniu onegdajszym zmarł do brze znany w mieście naszym rolnik, ś. p. Alfred Grodzki, ostatnio współwłaściciel zakładu maszyn.

Wykształcony fachowo i wyrobiony wśród wielu zawodów życiowych, Grodzki używał w kołach towarzyskich wysokiego szacunku i powszechnej sympatji.

Zgon jego przedwczesny zasmucił szerokie kręgi znajomych.

W Berlinie przed kilku dniami zmarł powszechnie szanowany w mieście naszym lekarz, ś. p. Aleksander Hertz.

Urodzony w Warszawie d. 27-go maja 1840-go r., po ukończeniu gimnazjum oddał się w r. 1856-ym studjom nad naukami przyrodniczymi w uniwersytecie moskiewskim.

Gdy po roku otworzono tu akademię medyko-chirurgiczną, wszedł w jej podwoje i chlubnie ją ukończył.

W r. 1862-im wyjechał do Wrocławia i tam stopień dra med. uzyskał.

Po latach kilku wrócił do kraju i osiadł w Ozorkowie, gdzie znajomością fachową i bezinteresownością pozyskał sobie klientelę i powszechnie uznanie.

Od lat kilku zamieszkał w Warszawie i tu szeroka zyskał praktykę.

Z prac jego wymieniamy: „De dementia paralytica” we Wrocławiu, 1864 r.; „O działaniu kwasu arsenawego na organizm” w Warszawie, 1867 r.

Zmarły był stałym współpracownikiem „Tygodnika ilustrowanego”.

Zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, które zniósł z wielką rezygnacją.

Z teatru i muzyki.
* P. Teksel, przebywający obecnie z towarzystwem swoim w Kielcach, zaprosił p. Leszczyńskiego na gościnne występy.

Artysta nasz, otrzymawszy od dyrekcji teatrów stosowny urlop, zamierza pojutrze udać się do tego miasta, gdzie we czwartek wystąpi pierwszy raz, jako Wojewoda w „Mazepie”.

W dalszym ciągu pan L. odtworzyć ma „Otella”, „Syna puszczy”, „Króla Leara” i „Wita Śtwosza” (epilog).

19) STARA PANNA,

NOWELA

przez

J. I. Kraszewskiego.

(Dalszy ciąg.)

Bardzo to się pięknie wydaje w książkach—odparła łowczanka—ale w życiu takie związki—są dziś niemożliwe.

Dlaczego? jeżeli one dawniej się praktykowały, gdy ludzie bliżej byli natury?—zawołał podczaszyc.

Mnie się to zdaje łatwym do pojęcia—odezwała się gospodyni.—W tych dawnych czasach prawie jednako mieli wykształcenie i obyczaje pasterze i królowe, dziś między jednymi a drugimi jest wielka różnica cywilizacji.

Uwaga ta, dowodząca myśli samoistniejszej i chłodnego rozsądku, niezmiernie uderzyła podczaszycę. Zaniemiał na chwilę zdziwiony... Nie spodziewał się tak wykwintnego i silnego zarzutu.

Jan Jakób—dodał po chwili—ogłasza też cywilizację tę za zgubną, za psującą rodzaj ludzki i właśnie zwrot do natury...

Panna łowczanka uśmiechnęła się.

Być może, iż ja tych subtelnych kwestyj filozoficznych nie rozumiem dobrze—rzekła—ale obawiam się, abyśmy, wracając do tej natury, nie zbliżyli się zbyt do zwierząt... co — przyznasz mi pan—nie byłoby przyjemnym.

Uśmiešek szyderski przebiegł po jej ustach—gość zmieszany powtórnie zadumał się głęboko.

Uznał bezpieczniejszem wrócić się do mniej abstrakcyjnych przedmiotów i począł utyskiwać na swoje osamotnienie i życie, jakie na wsi prowadził, a które mu się naprzykrzyło...

Łowczanka też znajdowała, że tak świetnej edukacji nie należało zakopywać na wsi. Przyznał się podczaszyc, iż tylko intrzygi familijne, okoliczności, zmuszały go do tego pustelniczego żywota. Nie było winą jego, że dobra miał nieco obciążone... co go zdala od stolicy trzymało. Przy tej zręczności poufnie dodał, że miał w Warszawie wielce wysoko położonego stryja, który—mógł i jemu świetne wyrobie przy dworze położenie, dygnitarstwo i t. p. Potrzeba było tylko wyzwolić się z tej niewoli na wsi, zamieszkać w stolicy, przypomnieć się królowi.

Zdumiał się nieco podczaszyc, gdy panna mu na to odpowiedziała, że powinien był bogato się ożenić, co dla niego trudnem być nie mogło. Naówczas i zawiślane interesa dałyby się prędzej rozplątać, i podróż do stolicy a zamieszkanie w niej łatwoby przyszło do skutku...

Alluzja do położenia, w jakim się oboje znajdowali, tak zdawała się być jasną, iż podczaszyc na chwilę się zawałał, czyby nie należało z niej korzystać i—natychmiast, przykleknawszy z rózą w rękę, ważyć się na deklarację.

Z drugiej jednak strony—przychodziła uwaga, iż zbyt ni pośpiech, z pogardzeniem form towarzyskich, źle mógł być wzięty—więc stanowe wystąpienie odłożywszy do następnych odwiedzin, począł tylko rozwijać przed oczyma panny Stratoniki—wszystkie perspektywy przyszłych szczęśliwości i programu żywota!

— Jak skorobym dostąpił tego szczęścia—rzekł—

izbym znalazł dawno z utęsknieniem poszukiwaną istotę, która by los mój podzielić chciała—udałoby się nam razem do stolicy... Mam tam pałacyk, który, chociaż zaniedbany, łatwoby się na bardzo przyjemną dał urządzić rezydencję. Przy pomocy stryja, a nawet bez niej, wstęp do dworu mam łatwy. Łączą mnie związki pokrewieństwa z panią marszałkową Mnischową, siostrzenicą N. pana, z panią Krakowską... Najpierwsze domy byłyby dla nas otwarte...

Szłoby o to w Warszawie, aby pozyskać coś u króla—któryby odmówić nie mógł. Zaraz potem udałoby się do Włoch... do wód, na południe, do jednego z tych czarownych zabytków Europy... w których piękną naturą zachwycać się, napawać można... Kraj nasz...

Kraj nasz—przerwała łowczanka—właśnie mi się zdaje więcej zbliżonym do natury...

Tak—ale jakąż to naturą!—odparł podczaszyc—natura, którą śniegi i mrozy przez pół roku trzymają w żelaznych okowach. Wspomnień złotego wieku należy szukać tam, gdzie laury i pomarańcze kwitną, jak w raj. Kochające się istoty tam powinny słodkiego żywota używać pierwocin!

Podczaszyc, mówiąc to, robił miny wdzięczne, które tylko zmarszczeni na twarzy jego uwydatniały. Łowczanka patrzyła nań—i milczała. Zdało mu się, że to ogromne na niej czynić musiało wrażenie.

Kto wie, na jakie drogi ta rozmowa niebezpieczna zaprowadzi ich mogła, gdyby nie—przybycie niespodzianie pani sędziny Wędziagolskiej, de domo Kmicianki, które słodkie tête à tête przerwano.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

= Z teatryków.

Wczoraj w teatryku „Nowy-Swiat” odegrano zabawna farsę Schöntana p. t. „Złoty pajak”.

Dość licznie zgromadzona publiczność bawiła się dobrze.

Dziś sztuka ta będzie powtórzona.

Pierwsze przedstawienie „Ulany” Ursyna odłożono na piątek, we czwartek zaś przedstawienie będzie zawieszona, gdyż wieczór wypełni jeneralna próba z tego dramatu dla przedstawicieli prasy.

= Synod kościoła reformowanego.

Odroczone na dzień wczorajszy obrady synodalne toczyły się w dalszym ciągu zgodnie z nakreślonym programem.

Nie będziemy tu przytaczali wszystkich poszczególnych pozycji, powiemy tylko, iż z liczby przedstawionych przez konsystorz protokółów rewizyjnych poszczególnych parafij i filjałów w liczbie 11-tu, synod zatwierdził tylko dziesięć, jedenasty zaś, dotyczący stanu kasy filjału w Kuczewie, jako niedostatecznie usprawiedliwiony, wskutek opozycji większości członków nie uzyskał aprobaty i ma być przedstawiony powtórnie na następnym synodzie.

Projekt etatu ogólnego i etatu zboru w Żychlinie zostały przyjęte.

Zaakceptowano również protokół rewizyjny kasy przytulku sierot zboru warszawskiego i szkoły parafjalnej w Warszawie.

Z kolei załatwione zostały, zgodnie z wnioskami konsystorza, uchwały w kwestji zasiłków dla kantoratów w Żychlinie, Zdżarach, Kuczewie, Pożdżenicach, Faustynowie, Oględowie, Peclawicach, Mikolajewie i Luszczyce oraz dla wdowy i dzieci po jednym z pastorów i kilku innych osób.

Końcowe numera programu wypełniły kwestje mniej szematyczne, które też dość żywo wywołały dyskusję.

Przedewszystkiem powzięto uchwałę co do jednego z kandydatów do stanu duchownego, odbywającego obecnie studia teologiczne.

Ponieważ rzezony kandydat pobiera stypendjum z konsystorza wileńskiego, postanowiono więc znieść się z tym ostatnim i wyjednać pozostawienie przyszłego duchownego w Królestwie, gdzie obecnie funkcjonuje trzech tylko pastorów (w pięciu parafjach i tyluż filjałach).

Następnie zdecydowano dwie sprawy, które były przedmiotem ciągłych bezskutecznych zabiegów konsystorza, a mianowicie kwestję odzyskania gruntów kościelnych w Kiszewskich Holendrach i regulacji hipoteki w Kuczewie.

Sprawy te, jako nieprzedstawiające żadnych szans powodzenia, postanowiono umorzyć i wszelkich nadal kroków prawnych zaniechać.

Po zatwierdzeniu kontraktów, zawartych z dzierżawcami majątków parafjalnych, oraz sprawozdaniu komisji bibliotecznej i po umorzeniu różnych sum, przez zamianę papierów lub dla innych powodów straconych, przystąpiono do rozstrzygnięcia podania, wniesionego przez zbór sielecki o wyłączenie z zamierzonej sprzedaży gruntów w Grzymale ruin dawnego kościoła i 44-ch przętów ementarza.

Sprzedaż Grzymale postanowioną została na jednym z poprzednich synodów, obecnie zaś występowało tylko o zachowanie dawnych szczatek.

Sprawa znalazła swych zwolenników i przeciwników i wywołała namietne rozprawy.

Jedni widzieli w tem uszanowanie pamiątki i przemawiali za pozostawieniem tego żywego śladu kościoła reformowanego w Grzymale, drudzy słusznie zwracali uwagę na bezcelowość tego nabytku i trudności, wynikające z zachowania i utrzymania go w należytem porządku.

Ostatecznie większość okazała się po stronie pierwszych i prośba zboru sieleckiego została uwzględniona.

Po obradach nastąpiło nroczyste nabożeństwo w kościele.

Uzupełniając niniejszą relację, notujemy, że na drugiego członka konsystorza obrany został p. Wilhelm Gąsiorowski (z nie J. Gąsiorowski), oraz na członka komisji bibliotecznej p. Maurycy Woyle.

= Wybory.

Wczoraj, o godzinie 7-ej wieczorem, odbyło się ogólne doroczne posiedzenie akcjonariuszów cukrowej Opole.

Po przyjęciu do wiadomości i zatwierdzeniu sprawozdania zarządu za rok ubiegły, przystąpiono do wyboru trzech członków rady nadzorczej, w miejsce ustępujących pp. mecenasa Stanisława Zalewskiego, Ordegi i Mieczysława Rudnickiego.

Z urny wyborczej wyszli jako członkowie rady nadzorczej na następującą kadencję: pp. mecenas Stanisław Zalewski, Dłużewski, radca dyrekcji głównej Towarzystwa kredytowego ziemskiego i Wincenty Karpiński, właściciel ziemski.

Przewodniczącym w radzie, a skutkiem tego ad-

ministratorem fabryki, obrano jednomyślnie p. Stanisława Zalewskiego.

= Narada.

Na wczorajszym posiedzeniu komitetu spółki handlu mięsem, które odbyło się o godz. 1-ej z południa w mieszkaniu hr. Walewskiego i pod jego przewodnictwem, uchwalono główne punkta projektu ustawy pomienionego stowarzyszenia i obmyślano powierzenie stanowiska firmowych poważnym i znanym w kraju osobistościom.

Ponieważ układy nie są jeszcze doprowadzone do ostatecznego rezultatu, ogłaszanie nazwisk firmowych uważamy za przedwczesne, zachowując sobie podanie tej wiadomości do właściwej chwili.

Projekt ustawy, po dopelnieniu ostatecznej redakcji, czytelnikom naszym również zakomunikujemy. Przy sposobności prostujemy pomyłkę we wzmiance wczorajszej: zamiast 90% pierwszej wpłaty zadeklarowanych udziałów, winno być 50%.

= O przytułek żebraczy.

Zwolennicy „pośrodków” rozpuścili wczoraj pogłoskę, jakoby między komitetem centralnym Towarzystwa dobroczynności a komitetem przytułków zawarta została zgoda.

O czemś podobnym nie nie wiemy.

Komitet przytułków od kilku dni jest już rozwiązany, a przewodniczącym w nim, hr. Walewski, zgodnie z wolą ofiarodawców, złożył zebrane fundusze w depozycje kasy Towarzystwa, jako przeznaczone na budowę przytułku.

Ostateczna zaś decyzja zależy nie od jakichś pobocznych kompromisów, lecz od ogólnego zebrania członków.

= Wyścigi cyklistów.

Zapowiedziane na d. 26-ty b. m. na polu Mokotowskim wyścigi cyklistów będą miały charakter czysto sportowy.

Najważniejszym biegiem będzie dziesięciostowy z nagrodą złotego medalu.

Damy nie przyjmą udziału w popisie sportowym. Oplatę za łożę i galerję obniżono prawie do połowy w porównaniu z cenami, praktykowanymi na wyścigach konnych.

= Dla dziatwy.

Zapis na „kolonje letnie dla biednych słabowitych dzieci” odbędzie się w domu pod nrem 5-ym przy ulicy Oboźnej, dla dziewczynek we środę, d. 22-go b. m., o godz. 1-ej, a dla chłopców w piątek, d. 24-go b. m., również o godz. 1-ej po południu.

Kandydaci mają przynieść ze sobą metrykę chrztu i świadectwo lekarza.

Zadne dziecko, mające mniej niż lat 9, a więcej niż lat 14, przyjęte nie będzie.

= Propaganda niemieczyny.

Pewien właściciel zakładu przemysłowego przy ulicy Królewskiej, od niedawna przybyły z Niemiec, w sposób nader energiczny propaguje obyczaje swego narodu.

W zakładzie pracują wyłącznie Niemcy, korespondencja i buchalterja prowadzona jest po niemiecku, rozmowa zaś w języku polskim w obrębie „interesu” jest wyraźnie zabroniona.

I dzieje się to wszystko... w Warszawie.

= Wygrana.

Na loterii malborskiej wygrał jeden z tutejszych mieszkańców 22,000 marek.

Jest on posiadaczem ćwiartki losu, na który padło 90,000 marek.

Wybraniec fortuny jest ubogim rękodzielnikiem. Tym razem fortuna nie była ślepa.

= Pierwszy...

Po podwórzach z okrzykiem: „handel, handel, panowie!” krąży zupełnie nowa i niespotykana dotąd w tym charakterze postać.

Jest to Michał Psakowski, eks-wyrobnik, który rękę utracił, a obecnie wziął się do handlu ulicznego.

Rozpoczął on swój zawód od niedawna i ma podobno świetne powodzenie.

= Szkoła dla kucharek.

Pewne grono osób z p. Lewandowskim, prezesem tanich kuchni na czele projektuje założenie w naszym mieście racjonalnej szkoły kucharstwa dla kobiet.

Szkoła ma być utworzoną przy jednej z tanich kuchni, z przeznaczeniem zarówno dla służby, jak i pań, pragnących wtajemniczyć się w tajniki sztuki kulinarnej.

= Świętożanka.

Królowa rzek naszych zaczyna być niespokojna. Pod Krakowem, jak donoszą nam telegraficznie, Wisła od ónegdaj gwałtownie przybiera; w przecięgą doby poziom jej wód podniósł się o pięć stóp. Wczoraj również administracja żegluga parowej

p. Maurycego Fajansa otrzymała depeszę z Krakowa, że poziom Wisły wznosi się już przeszło 8 stóp po nad zwykłą normę.

Pod Warszawą Wisła jest spokojna, przybór jej wód jest nieznaczny.

Dzisiejszej nocy, a mianowicie o godzinie 1-ej, poziom rzeki wyniósł zaledwie 5 stóp cali 9.

= Ryzykowny skok.

W dniu ónegdajszym w pociągu rannym, idącym z Pragi do Wawra, konduktor zażądał od jednego z pasażerów biletu.

Przy sprawdzeniu okazało się, iż pasażer wsiadł do tego pociągu przez omyłkę, bilet miał bowiem kupiony do Mławy.

Poznawszy swój błąd, pasażer ów schwytył z pospiechem walizkę i zanim obecni mogli się zmiarkować, otworzył drzwi i wyskoczył na plant kolejowy. Dalsze jego losy nie są nam dotąd wiadome.

= Walki.

Wyrobnik Piotr Werozak, zamieszkały przy ulicy Krochmalnej pod nrem 34-ym, pobił żonę tak silnie, iż musiano ją odwieść do szpitala Dzieciątka Jezus.

Na teje ulicy przed domem nr 28-ym Lejzor Aron ugodził dżetem w bok Lejzora Gąsiora.

Stefański, malarz pokojowy, w szynku przy ulicy Prostej zranił nożem w szyję robotnika Dziełmianowicza, a oprócz tego poturbował dwóch braci Leśnińskich.

Nakoniec czyn bohaterski „paczki” nawet nie „pozłacanej” ani „tombakowej” lecz chyba talmigoldowej.

Niepełnoletni St. Bręstacz, Adolf Hirszman i Szajer Braz, zadając szyku w ogrodzie Saskim, wszczęli zbyt ożywioną dyskusję z Felcem Lauterem, którego w obronie stanął policjant.

= Kradzieże.

Na Nalewkach pod nrem 21-ym, ze spięchlerza Alberta Łasza skradziono w ciągu ubiegłego tygodnia 76 skrój suchych, wartości 400 rs.

Na Nowomiejskiej pod nrem 24-ym Rozalja Puchalska, utrzymująca się z własnych funduszy, zameldowała, że we własnym jej mieszkaniu ograbiono ją z woreczku, w którym znajdowało się 18 rs.

Na Gzybowskiej, naprzeciw domu nr 2, Eleonrze Karwowskiej, zamieszkałej na Nowolipiu pod nrem 28, około godziny 6 wieczorem skradziono z kieszeni dwie złote obrączki ślubne i kołnierzyk damski.

Złodziej w osobie Szai Felca, zamieszkały na Nowym-Grzybowie pod nrem 6-ym, przytrzymany został przez poszkodowaną i skradzione przedmioty odebrano.

+ Zawieszono czasowo roboty około wznoszonego w Kijowie pomnika dla Bohdana Chmielnickiego na nowo zostały rozpoczęte.

+ W Zbiorze praw znajdujemy rezolucję rady państwa o zwiekszeniu policji m. Lublina. Skład policji w Lublinie ma być zatem wzmocony przez dodanie: 1) dwóch komisarzy cyrkulowych z przyznaniem im praw zapasowych podoficerów strazy ziemskiej w Królestwie Polskiem z placą 800 rs. rocznie, oraz 2) przez dodanie dziesięciu strażników ziemskich z placą 256 rs. i sześciu strażników z placą 206 rs. rocznie.

+ Ze stosunków przemysłowych.

Od szanownego dyrektora zakładów żyrardowskich, p. Stefana Kossutha, otrzymujemy list następujący:

„W nrze 162-im Kurjera Warszawskiego podaną została wiadomość, że noszący niemieckie nazwisko polak p. H., zgłosiwszy się do jednego z wielkich zakładów tkackich w gub. warszawskiej, nie został tam przyjęty na aplikanta z powodu zajęcia posad tego rodzaju przez kilku Niemców.

Każdy z czytelników z łatwością mógł się domyśleć, że wiadomość, której widocznym celem jest rzucenie niekorzystnego światła na dążności zarządu owego zakładu, odnosi się do Żyrardowa, gdyż tylko zakłady żyrardowskie posiadają w gub. warszawskiej tkalnię, mogącą się nazwać wielką.

Jakoż w d. 11-ym maja r. b. do niżej podpisanego członka zarządu Towarzystwa zakładów żyrardowskich zgłosił się młodzieniec z niemieckim nazwiskiem i imieniem, p. Oskar Hübner, i doręczony list rekomendacyjny reprezentanta jednego z towarzystw ubezpieczeń, u którego pracował przez rok, prosił o pomieszczenie go w tkalni.

Motywym odmowy była rzeczywistość ta okoliczność, iż wszystkie posady praktykantów tkackich (do innych posad technicznych w Żyrardowie uzdolenie p. H. nie wystarcza) są już zajęte, otworzenie się zaś takiej posady nieprędko spodziewanem być może.

Nikt też z członków tutejszego zarządu nie powieźdzał p. Oskarowi Hübnerowi, że posady praktykantów zajęte są przez Niemców. Jest to tylko domysł, całkiem sprzeczny z rzeczywistością, gdy wszystkie cztery posady praktykantów tkackich zajęte są przez polaków pp. Raciborskiego, Radolińskiego, Kretera i Drzewieckiego.

Że narodowość p. Oskara Hübnera nie miała wpływu na odmowę, dowodzi także fakt, iż skoro w parę tygodni później otworzyła się w tkalni posada podmajstrzego, takowa oddana została p. Gaberlemu.

olakowi, synowi znanego w kołach technicznych inżyniera.

Z powodu bliskości Zyrardowa od Warszawy, do tejszych zakładów zgłasza się bardzo wielu kandydatów do różnych posad, oczywiście jednak zarząd nie może zadość uczynić wszystkim żądaniom.

Co się zaś tyczy praktykantów tkackich—ograniczenie ich liczby pozostaje w związku z zaprowadzoną w Zyrardowie organizacją praktyki tkackiej.

Praktykanci tutejsi są płatni za wykonywane przez nich czynności i zostają pod kierownictwem awiadowcy, który dopomaga im w pozyskaniu zarówno wyrobienia praktycznego, jak i wykształcenia teoretycznego.

W takich warunkach liczba ich musi być ograniczona.

Nadto kandydaci na te posady, o ile nie są znani sobie członkom zarządu, przyjmowani są jedynie za pośrednictwem warszawskiego oddziału Towarzystwa przemysłu i handlu.

Organizacja ta okazała się najskuteczniej prowadząca do celu.

Jeden z byłych praktykantów p. Sawicki, po odbyciu praktyki w Zyrardowie i zagranicą, dokąd wysłany został przez zarząd dla obznajmienia się z kactwem dżutowem, jest obecnie już od roku zawiadowcą tkalni w Blesznie.

S. Kossuth.

+ Przestroga.

Z Nowej Aleksandrji piszą do nas pod d. 14-ym m.:

„Aby przez lato świeżem odetchnąć powietrzem, przybyłem wczoraj do Nowej Aleksandrji, wkrótce jednak przekonałem się naocznie, iż tu rozgospodarowały się na dobre ospa naturalna i koklusz, a zgnia-gorączka od kilku dni ukazała się między ludnością izraelską.

Uciekam więc ztąd eorychlej... Ażeby zaś niejedną matkę, co tu dla dzieci szuka zdrowego powietrza, uchronić od nieszczęścia, spieszę przesać powyższą wiadomość, pewny, iż zechcecie umieścić ją w piśmie waszem.

+ Brak kantoru loterji.

Korespondent nasz z Bendzina donosi, iż w miesiącu tem brak jest zupełny kantoru loterji.

Po odebraniu żydom prawa zajmowania się kolektorstwem, obecnie cały powiat został pozbawiony sposobności grania na loterji.

Korzystają z tego najrozmaitsi „przemysłowcy” minorum gentium i pakuja poszukującym jakieś bilety loterji zagranicznych, narażając tem samem nawięcej na straty.

Któryś z tamtejszych wiarogodnych mieszkańców powinienby się koniecznie postarać o pozwolenie na utworzenie kantoru.

+ Z żeglugi na Wiśle.

Zapowiedziany statek parowy firmy checimowsko-włocławskiej, jak nam donosi nasz korespondent, zaczął już kursować po Wiśle.

Nazywa on się „Konkurent”, miał zaś nazywać się „Nie daj się...”

Nazwę swą usprawiedliwił on tem, iż obniżył o połowę cenę przejazdu.

Brak tylko przystani w Duninowie daje się we naki podróżującym.

+ Kłeska.

Od jednego z rolników z bialskiego otrzymujemy list następujący:

„Okolica nasza jest w przededniu ogromnej katastrofy.

Łąki wszystkie w okolicy zalane tak, iż o bliskim zanokosie mowy być nie może.

Jarzyny, szczególnie kartofle w niskich miejscach, loszczętnie wygnily.

Chwilowa pogoda w zeszłym tygodniu ośmieliła większą część gospodarzy naszych do przyorywania wygnilych zasiewów i ponownej uprawy, ale i te jelyne nadzieje prawdopodobnie deszcz zniszczy, bo od poniedziałku zdaje nam się, iż nowy potop mieć będziemy.

Ze pokosy koniczyny zamieniają się na doskonały zielony nawóz, nie mam chyba potrzeby wspominać.

W ożimie grady miejscami wyrządziły ogromne szkody.”

NOTATNIK TERMINOWY.

Z powodu niestawienia się wymaganej liczby uczestników stowarzyszenia spożywczego kolei nadwiślańskiej, zwołane na dzień wczorajszyc ogólne nadzwyczajne zebranie odroczone do d. 30-go b. m.

Doroczne posiedzenie komitetu Towarzystwa, osad rolnych odbędzie się jutro, o godz. 11-iej zrana, w lokalu zarządu Towarzystwa, Królewska № 33.

We środę, d. 22-go b. m., o godz. 4-iej po południu, w kościele przy ulicy Królewskiej, odbędzie się doroczne walne zgromadzenie członków tutejszego zboru ewangelicko-augsburskiego. Na zebraniu tem, po wyzercaniu porządku dzien-

nego, dokonane będą wybory członków do kolegium kościelnego i do komitetu zborowego.

Poczynając od d. 22-go b. m. splacane będą listy zastawne Towarzystwa kredytowego ziemskiego, wylosowane w d. 1-ym i 2-im kwietnia r. b. Do realizacji należy przedstawić wszystkie listy zastawne cztero i pięcioprocentowe z r. 1869-go i pięcioprocentowe serji drugiej z pięciodma kuponami, listy zastawne pięcioprocentowe serji trzeciej z dziesięciodma, serji czwartej z czterastodma, serji zaś piątej z piętnastodma kuponami.

D. 24-go b. m. komitet kasy wsparcia podupadłych lekarzy, oraz wdów i sierot po nich, wspard pięć wsparć z zapisu s. p. Jana Bacewicza niezamożnym wdowom po lekarzach.

Z zapisu s. p. Tekli Swiergoeckiej przypada w tym roku 434 rs. 76 kop. do rozdziału pomiędzy sześć ubogich wdów lub dzieci nieletnich, pozostałych po zegarmistrzach, licząc sieroty, pozostałe po jednym zegarmistrzu, za jedną osobę, w braku zaś tychże pomiędzy ubogich zegarmistrzów, lub terminatorów na ukończeniu nauk. Kandydaci do tych wsparć mogą składać podania do magistratu warszawskiego najdalej po d. 30-ty b. m.

W drugiej połowie przyszłego miesiąca zaczną kursować wagony sypialne, należące do Towarzystwa międzynarodowego na kolejach terespolskiej i petersburskiej.

Egzamina wstępne w tutejszych gimnazjach rozpoczną się w tym roku w d. 16-ym sierpnia.

Egzamina wstępne w tutejszym instytucie panińskim aleksandryjsko-maryjskim odbywać się będą w d. 22-im i 23-im sierpnia, w godzinach od 10-iej rano do 3-iej po południu.

Drugi egzamin na stopień starszego felczera odbędzie się we wrześniu. Dopuszczeni doń będą ci, którzy nie utrzymali się przy pierwszym egzaminie.

WSKAZÓWKI PRAKTYCZNE.

Likier Maraskino.

Likier ten, jak wiadomo, odznacza się bardzo przyjemnym smakiem i zapachem, ze względu jednak na dość wysoką cenę nie jest dostępny dla wszystkich, o ile kupimy go w składzie wódek lub u kupców. Tymczasem przygotowany według poniżej podanej recepty jest dość tani, aby znaleźć się na stole nawet mniej zamożnych. Kroplę olejku różanego rozpuszczamy w funcie spirytusu 90%, dodajemy 20 kropli wody migdałowej, 2 łuty wody pomarańczowej (aqua Naphae), oraz łut wody malinowej (aqua Rubi Idaei). Zmieszawszy wszystko to razem, dodajemy zimnego syropu (funt cukru na pół funta wody) i pozostawiamy parę minut do sklarowania. Jak widzimy, koszt tego likieru nie przewyższa 75—90 kop., podczas gdy w składach wynosi 2—4 rs. Wszystkie wyżej wymienione materiały, jako to: olejek różany, wodę pomarańczową, wodę migdałową i malinową, nabyć można w każdym składzie aptecznym.

Złożono w redakcji Kurjera warszawskiego: Na wpis dla niezamożnych uczniów. Bezimiennie rs. 1.

Dla biura nędzy wyjątkowej.

Jan Krzywicz, lokaj, jako karę za niedbałe wypełnianie swoich obowiązków rs. 1.

W rocznicę śmierci b. p. matki mojej składam rs. 1 na dochód warsz. Towarz. opieki nad biednymi matkami i ich dziećmi.

Złożono: 4-y pary okularów znalezione w ogrodzie Saskim.

Nekrologja.

Sprostowanie.—Nabożeństwo za s. p. Alfreda Grodzkiego odbędzie się nie we środę, lecz dziś we wtorek dnia 21-go o godzinie 10-iej i pół zrana, co się niniejszem prosiuje.

S. p. Alfred Grodzki, przeżywszy lat 45, po ciężkiej chorobie, zakończył życie dnia 18-go czerwca r. b. Pograżone w głębokim smutku dzieci i rodzeństwo, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele św. Antoniego (po-reformackim) dnia 21-go czerwca, to jest we wtorek (dzis), o godzinie 10-iej i pół zrana, oraz wyprowadzenie zwłok we środę, tj. dnia 22-go b. m. z tegoż kościoła, o godzinie 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą.

B. p. Maurycy Kupfer, starzy felczer, dnia 19-go czerwca r. b. rozstał się z tym światem w wieku lat 42. Wyprowadzenie zwłok z mieszkania przy ulicy Twardej № 3 na cmentarz wzniesienia moższewskiego odbędzie się w dniu 21-ym czerwca r. b., to jest we wtorek, o godzinie 3-iej po południu. — 2-2109—

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiedeń 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Tutejszy poseł serbski, Bogiczewicz, zapewnił hr. Kalnokyego, że nowy gabinet pragnie utrzymać dotychczasowe stosunki przyjacielskie z Austrią, lecz chciałby żyć także na dobrej stopie z Rosją.

Budapeszt 20-go czerwca. (Tel. pr. K. W.)—Dotąd wybrano do sejmku 232-ch kandydatów rządowych, a 120-tu opozycyjnych.

Praga czeska 20-go czerwca. (Tel. pr. K. W.)—Na górze Rzip odbył się wczoraj tabor (meeting) młodoczeski, w którym uczestniczyło 20,000 osób. Gregr wygłosił namiętną mowę, w której potępił klub czeski Riegera i domagał się samodzielnego państwa czeskiego.

Berlin 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Dzisiejszy Reichsanzeiger ogłasza: Postęp w rekonwalescencji cesarza trwa. Siły zwolna wracają, tak iż cesarz mógł oddawać się zajęciom już przez czas dłuższy. (Aj. półn.)

Berlin 20-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.)—Prywatny telegram kreutzzeitung z Londynu donosi, że lord Salisbury przygotowuje okólnik do mocarstw w sprawie egipskiej, w którym wykaże, że opozycja Rosji i Francji przeciw umowie angielsko-tureckiej najlepszym jest dowodem potrzeby tejże. Umowa musi być utrzymana w mocy, natomiast rząd angielski gotów jest rozważyć propozycje, jakiego postawiono w formie artykułów dodatkowych do umowy. (Aj. półn.)

Paryż 19-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Siedemdziesiąt rad jeneralnych i 42 izby handlowe domaga się od rządu budowy „kanalu Vanbana”, łączącego Atlantyk z morzem Śródziemnem. Kapitał prywatny 750 milionów pokryje się, a oprócz tego zapewni się zarobek dla 100,000 pracujących. Rząd zmuszony jest folgować temu ruchowi i przyznać żądane przywileje kompanji.

Paryż 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Cała prasa tutejsza, nie wyjmując Tempsa, potępia surowy wyrok w procesie lipskim alzateczyków i żąda ścigania Niemców, zamieszkałych we Francji, a należących do stowarzyszeń niemieckich za granicą. Zarząd ligi patrijotycznej ogłasza list do Grévyego, w którym uprasza go, aby zażądał od Niemiec uwolnienia Koechlina, jako oficera francuskiego. Agitacja ta może wywołać przykre nieporozumienia i kolizje.

Paryż 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—W izbie deputowanych mają być przed zamknięciem sesji postawione interpelacje co do położenia zewnętrznej i wewnętrznej rzeczypospolitej, a mianowicie, czy monarchiści nie wywierają szkodliwego wpływu na rząd?

Paryż 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Paia donosi, że Grévy będzie obecnym na wielkiej dorocznej paradzie wojsk w dniu 14-ym lipca.

Rzym 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Aresztowano tutaj człowieka, który posiadał maszynę piekielną w kufrze i zamierzał wysadzić w powietrze okręt angielski „Colossus”. (Zapewne z powodu jutrzejszego jubileuszu królowej Wiktorji; przyp. red.)

Sofja 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Prezes nowego gabinetu serbskiego, Risticz, zapewnił Stoilowa, który w powrocie z Wiednia zatrzymał się w Belgradzie, iż pragnie utrzymać stosunki przyjazne z Bułgarią.

Belgrad 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Risticz ma zamiar na wojsku, administracji i dyplomacji zaoszczędzić parę milionów, niedobór usunąć, potem dochody podnieść.

Z WIDOWNI KATASTROF.

Budapeszt 20-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.)—Właściciel rozbitego na Dunaju promu został uwięziony. Dwaj jego synowie utonęli, sternik umknął. Liczba utopionych wzrosnie zapewne do trzystu.

Budapeszt 20-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.)—Podczas ognia wczorajszego w Dunaszerdahely wzięto się do rabunku mienia żydowskiego. Zniszczono lub zrabowano mnóstwo towarów. Sto pięćdziesiąt domów zgorzało.

Berlin 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Dalsze szczegóły katastrofy kolejowej pod Wannsee przedstawiają się tak: Zetknięcie się pociągów nastąpiło na samej stacji Wannsee, na której jeden pociąg stał właśnie gotowy do wyruszenia w drogę ku Berlinowi, gdy drugi najechał. Pożar nastąpił wskutek zgruchotania aparatu gazowego w najeżdżającym pociągu. Trzy osoby, siedzące w wagonach pociągu, stojącego na stacji, spłonęły, siedem jest mniej lub więcej rannych. Dwa wagony doszczętnie spalone, jeden zgruchotany.

Rzym 20-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—W Cesco koło Brescii spłonęło 250 domów. Tysiąc ludzi znalazło się bez dachu.

